

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 48.

Syvende Session.

22de Møde.

Mandagen den 7de Januar.

(Fortsat.)

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til Vedtagelse af Behandlingsmaaden af:

- a) Forslag til Lov om Oprettelse af en Bygningscommission i Thors-havn; (see Anh. Sp. 455).
- b) Forslag til Lov om Brandvæsenet i Thors-havn, (see Anh. Sp. 453).
- c) Forslag til Lov om Dyrplageri, (see Anh. Sp. 451) og
- d) Forslag til Lov om Erstatning for Heste, der paa Grund af smitsom Sygdom dræbes efter offentlig Foranstaltning. (see Anh. Sp. 453).

Uden Afstemning vedtoges det, at ovennævnte Lovforslag gaae umiddelbart til 1ste Behandling.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var 2den og sidste Behandling af Forslag til Forandring af Forretningsordenens § 16 (1ste Behandl. findes Sp. 669 flg.).

Hertil var stillet følgende Endringsforslag af Udvalget:

At Ordene: „paa hans Opfordring“ udgaae af Forslaget.

Ordføreren (S. A. Hansen): Den Forespørgsel, som den ærede Formand rettede til mig ved dette Forslags 1ste Behandling angaaende den Fremgangsmaade, Udvalget for Forretningsordenen havde tænkt sig, fra Formandens Side, naar det i Forslaget hedder: „eller Ingen“ paa hans Opfordring forlanger Afstemning“ over en enkelt Paragraph, har bragt Forretningsordenens Udvalg til at forhandle angaaende den Sætning, og ved nærmere Overveielse har det fundet, at disse Ord „paa hans Opfordring“, heelt ville kunne udgaae, idet det Medlem, der maatte ville forlange Afstemning over en særlig Paragraph, hvor Formanden ikke ansaae denne fornøden, jo maatte have sin Opmærksomhed henvendt paa at forlange en saadan, uagtet der ikke fra Formandens Side var rettet en ligefrem directe Opfordring til et saadant Forlangende. Det er af den Grund, at Udvalget har tilladt sig at foreslaae, at Ordene: „paa hans Opfordring“ udgaae.

Grundtvig: Jeg vil blot sige, at jeg rigtignok troer, det var bedst, at disse Ord bleve staaende; thi det er jo dog allerede en ganske egen Sag, aldeles at opgive Afstemningen over de enkelte Paragrapher, men vilde dog sikkert være reent galt, naar der skulde udfordres en egen Opmærksomhed, forat der i Tilfælde, hvor det aabenbart kunde være meget nødvendigt eller dog meget ønskeligt, kunde skee en Undtagelse, og jeg kan ikke see, at det kan være nogen Byrde for den ærede Formand i dette Tilfælde som i saamange andre, blot at gjøre det Spørgsmaal, om der er Nogen, som ønsker Afstemning. Idetmindste maatte det jo dog vel gjentages ved enhver Lov, bestaaende